

1 Her ser jeg nu et Lam at gå,
Som sig til døden skynder,
Et tåløst lam, som bærer på
Al verdens sorg og synder;
Til pinebænken står hans hu,
Han siger: se, her står jeg nu
For Adams slægt at stride;
Man viser alle piner frem,
Han svarer: gerne! hvert et lem
Er færdigt til at lide.

2 Det Lam er Herren stor og stærk,
Med Adams slægt forbundet,
Som Gud til vort forløsningsværk
Har ene dygtig fundet.
Gå hen, min kære Søn, og lid
For dem, som indtil evig tid
Min vrede skulle smage!
Den straf er grusom at udstå,
Men verdens frelse står derpå;
Vil du dig dem antage?

3 Jeg, Fader, vil af hjertens grund
Mig i din vilje skikke,
Lad komme kun den bitre stund,
Jeg denne skål vil drikke;
Hvem hørte før slig kærlighed,
Så høj, så dyb, som ingen ved
At tænke og at nævne?
O kærlighed så stærk og stor!
Du fører den til kors og mord,
For hvem selv klipper revne.

4 På korsets træ de pinte ham
Med nagler og med spyde,
Hvor så man da det offerlam
Udi sit blod at flyde!
Hvor så man da hans Hjerter slå,
Hver åre som en bæk at gå,
Hans rosenkinder blegne!
O Lam, hvorledes skal jeg dig
For så ret ubegribelig
En kærlighed gengælde?

5 Mit hjerte dag og nat til dig
Af hellig længsel brænder,
Jeg mig i troen idelig
Til dig, min frelser, vender;
Du være skal mit hjertes ro,
Ja, når mit hjerte går itu,
Al min fortrøstning blive;
I dig jeg ene roser mig,
Alt mit, det vil jeg evig dig
Til ejendom forskrive.

6 Din liflighed med frydesang
Jeg nat og dag vil ære,
Og til mit sidste åndefang
Dig helt opofret være;
Hver tanke, ord og gerning skal
I dine fodspors dybe dal
Som stille bække rinde,
Og alt det, du mod mig har gjort,
Jeg vil i hjertet prente stort,
Din død til evigt minde.

7 Mit hjerte skal en rosendal
Og Skattekammer hedde,
Din største skat en himmelsal
I hende vil berede;
Bort perlepragt og gyldne skat,
Som skinner kun i verdens nat,
Jeg har en bedre funden;
Den skat, jeg have vil og får,
Er den, som er af Jesu Sår
Og åbne side runden.

8 Det skal jeg også al min tid
Mig føre ret til nytte,
Det skal mig gøre stærk i strid,
I farer mig beskytte,
I sorgen give harpespil,
Og når mig intet smage vil,
Skal det min manna blive,
Min vin, når jeg af tørst er mat,
Når jeg er ene og forladt,
Mig tiden sødt fordrive.

9 Mit liv det er i Jesu blod,
Trods alle dødens pile;
Går hele verden mig imod,
Jeg deri har min hvile;
Det lindrer alle sjælesår,
Forfrisker modet, når jeg går
Beklemt med svære tanker;
Når mange plagers hvirvelvind
Forvirre vil mit bange sind,
Da er hans kors mit anker.

10 Hans blod mit purpur være skal,
Når jeg engang må træde
Af denne verdens jammerdal
Til evig fryd og glæde,
Min krone i Guds himmelsal,
Når jeg som solen skinne skal,
Alt hvad mig skænket bliver,
Den dag, jeg skal for tronen gå,
Og brud ved Jesu side stå,
Det alt hans blod mig giver.